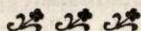

A tölgykulturák megjavítását célzó leirt eljárás nem új, nem elméleti. Gyakorlati értékét és gazdasági hasznát illetőleg ma már eredményekkel állunk szemben. Hibája, hogy pénzbe kerül, de a költség később a véghasználatok értékében bőven megtérül, illetőleg a birtokosra — a hivatásukat betöltött segítő fáknek a szükséghez mérten alkalmazott előhasználatok alakjában való kitermelése és értékesítésével — közbesítőleg is haszonnal jár.

Tájékoztató a „Faértékesítő hivatal“ működéséről.

A faértékesítő hivatal működése, valamint a készletbejelentések, nyilvántartások vezetése, szállítási igazolványok kérése stb. tekintetében szakköreink megfelelő tájékoztatása végett a következőket közöljük.

A hivataltól nyert információ szerint a bejelentések még mindig eléggé hiányosak. Figyelmeztetjük érdekelt olvasóinkat, hogy már maga a bejelentések elmulasztása kihágást képez, ezenfelül a be nem jelentett készletek felett a tulajdonos nem jogosult rendelkezni. Akinek tehát olyan termelt készlete van, amely június hó 15-ikén már birtokában volt, ezt — amennyiben még be nem jelentette volna — haladéktalanul jelentse be.

Az erdőbirtokosoknak tisztán saját szükségletre termelt készletei, amennyiben a rendelet (1851/1917. M. E.) 2. §-ának *d)* és *f)* pontjában megszabott mennyiséget meg nem haladják, nem esnek bejelentési kötelezettség alá. Az ilyen készletekből azonban eladni tilos.

Be kell jelenteni azokat a készleteket is, amelyeket az erdőbirtokos vagy termelő már eladott, de amelyek még az ő őrizetében vagy birtokában vannak.

Ezekből a készletekből azokat, amelyeket a birtokos vagy termelő még a vevőnek át nem adott, továbbá azokat, amelyeket bár formailag át is adott, de nem szállított be a szerződéses átadás helyére, illetve vasuti kocsiban való átadás esetén még nem rakott kocsiba, a kiadott nyomtatványok belsejében az „eladott“, de még el nem szállított készletek között kell kitüntetni.

Ha ellenben a birtokos vagy termelő a vevővel szemben átadási kötelezettségének mindenben eleget tett s az anyagot csupán őrizi addig, amíg a vevő azt elszállítja, az esetben a kimutatás első oldalán az erre szánt sorokban a vevőt kell megjelölni mint olyant, aki a faanyag felett való rendelkezésre jogosult.

A bejelentett készletek felett való rendelkezés tekintetében utalunk a minisztériumnak lapunk más helyén közölt 2806/1917. M. E. számú, valamint a faértékesítő hivatalnak 154/A. számú rendeletére.

Ezek szerint a városok és községek belterületére beszállított készletekből a tűzifa és faszén teljes egészében, az épületfa és fűrészáruból pedig 500 tömörköbméter helyi szükségletekre eladható; még pedig a 154/A. számú rendeletben megjelölt közczélokra a hatóságilag igazolt tényleges szükséglet erejéig, magánszükségletekre pedig egy-egy vevő részére havonta az ott megjelölt mennyiség erejéig.

Ugy ezekből, mint az egyéb készletekből is a birtokos szabadon elégitheti ki saját házi vagy gazdasági szükségletét is, feldolgozhatja vagy felhasználhatja a saját üzemeinek (fűrész, vasui, cséplőgép, gőzeke stb.) üzemben tartásához szükséges mennyiséget. Kiszolgáltathatja a személyzetének járó, vagy kegyuri, iskolafentartói kötelezettségen alapuló jogosultságok félévi részletét.

Kielégitheti azokat a 2806/1917. M. E. számú rendelet 6. §-ában megjelölt közintézményeket, amelyekkel a szükségletek kielégítésére nézve június hó 15-ike előtt kötött szerződést.

Az ezeknek levonásával megmaradó készletből most már 60% adható el a hivatal jóváhagyásának kikérése nélkül, az alábbiak értelmében, de csak a magyar szent korona országainak határain belül eső helyekre.

Ha az eladott készlet nem igényel vasuton, hajón, tutajban vagy tutajon való szállítást, úgy az eladás havonta a 2806/1917. M. E. számú rendelet 7. § a) pontjában megállapított mennyiség erejéig történhetik.

Ha pedig vasuton, hajón, tutajban vagy tutajon történik az elszállítás, a 7. § b) pontjában említett mennyiségig.

Ezeket meghaladó adásvételi ügyleteket, vagy külföldre szóló eladásokat (ideértve Ausztriát is), csak a hivatal jóváhagyásával

lehet kötni. A jóváhagyást a vevőnek és eladónak együttesen kell kérni s a vételárat is bejelenteni.

A szállítás tekintetében a tengelyen, gépkocsin, erdei vasuton az ország határain belül történő szállításokhoz, valamint a csusztatáshoz, usztatáshoz engedély nem kell. Az erdőből a raktárba, a közforgalmu közlekedési eszközök mellé így az összes készlet kiszállítható s az előbb említett eladásokhoz szükséges ilyen szállításokra sem kell engedélyt kérni.

A közforgalmu vasuton, hajón, tutajban vagy tutajon való szállításhoz azonban minden esetben szállítási igazolványt kell kérni.

Külön is figyelmeztetjük olvasóinkat arra, hogy a szállítási engedélyt ne a készletbejelentésben, hanem külön kérik.

A beadványban jelöljék meg a feladó nevét, lakóhelyét (pontos lakáscím), a feladó- vagy indítóállomást, a szállítandó anyag fajnemét, választékát, mennyiségét (m^3 , $ürm^3$, q , akó, drb.), valamint azt is, körülbelül hány kocsis- vagy hajórakomány lesz, ezenfelül a címzett nevét és a rendeltetési állomást.

Ha az eladás közvetítő kereskedő útján történt, ennek nevét és pontos lakcímét is be kell jelenteni.

Külön hívjuk fel olvasóink figyelmét arra, hogy az időközi bejelentéseket az újabb (2806/1917. M. E.) rendelet értelmében csak negyedévenként kell beterjeszteni. Ennek a keretében kell az új termelés, eladás, vétel stb. következtében beállott változásokat bejelenteni. A bejelentés megtörténtéig az új termelésű, még be nem jelentett anyaggal a termelő nem rendelkezhetik a faértékesítő hivatal tudomása, illetve hozzájárulása nélkül.

E tekintetben kivételt képeznek a 2806/1917. M. E. sz. rendelet 8. §-ában megjelölt könnyen romló, nehezen raktározható anyagok, amelyekből az új termelést is szabad elidegeníteni az ott megszabott módzatok mellett, külön, előzetes jóváhagyás nélkül.

Az eladások és szállításokról pontos jegyzéket kell vezetni s azokat az évnegyed végén a hivatal által ezután kiadandó nyomtatványokon bejelenteni.

